

[Wilhelm]

er inflations-, dyrtids- eller værdisikret. Ville man lave det, måtte man selvfølgelig garantere disse opsparende, at deres opsparingsmidler blev sikret en regulering efter enten pristallet eller for vores skyld endda gerne efter en lønindeks. Det er jo noget, der i sidste instans, når det skal udbetales som pension, mest rimeligt sammenlignes med udbetalte lønninger.

Det, man gør her, er noget ganske andet. I perioder kan det måske være det samme, men principielt er det noget ganske andet, og lige præcis nu er det noget helt, helt andet. Det, man gør, er nemlig at sikre disse opsparende en ubeskattet realvækst på 3½ pct. pr. år, hvis ellers renten er til det, og det er den jo for tiden, medens almindelige lønninger er udsat for et reallønsfald på 2-3 pct. om året. Det er ikke bare selvmodsigende og inkonsekvent, det er direkte forargeligt.

Selv om man altså dog i princippet med både det forslag, vi behandler her, og med det forlig, der er indgået mellem socialdemokratiet og regeringen, har åbnet for, at man begynder at røre ved disse forskellige forsikrings- og pensionsordninger, og selv om det, så vidt jeg ved, faktisk var VS, der først af alle krævede, at man begyndte at røre ved det, så har det fået en sådan udformning, at vi ikke kan støtte hverken forslaget i dag eller forliget, når det skal udmøntes i lovforslag til foråret, hvis det stadig væk ser ud, som det ser ud efter aftalen fra forleden.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et spørgsmål, som både er til ministeren for skatter og afgifter og til produktionssektorens minister, industriministerens. Vi har naturligvis med stor interesse læst regeringens program for investeringsfremme. Jeg mener faktisk, at det lovforslag, vi nu har til behandling, har stærke relationer dertil. Jeg tillader mig privat at være en af de små erhvervsdrivende, der forsøger at holde skruen i vandet i det samfund, vi danske lever i. Jeg vil gerne have at vide, om der i den stigning i antallet af arbejdsløse, som regeringen forudser i sit investeringsfremmeprogram, er indregnet den store stigning i arbejdsløsheden, der vil følge af dette lovforslag. Vi er jo blevet forfærdelig bange ude i erhvervslivet. Vi troede, at vi fik lidt stabilitet, vi troede, vi kunne regne med den nye regering. Men når

man slår så gigantiske kolbotter og man griber så alvorligt ind og svigter, hvad man har sagt, er der naturligvis ingen af os, der skal disponere ude i erhvervslivet, der tør investere noget som helst. Følgelig vil arbejdsløsheden stige voldsomt, betalingsbalanceunderskuddet vil blive meget større, når man gennemfører en lov som denne. Er disse mange negative virkninger for beskæftigelsen, for samfundsøkonomien og for vor situation indregnet i de ting, man har lagt frem?

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det er en god ting, at et samfund kan begunstige den private opsparing. Spørgsmålet om, i hvilket omfang den private opsparing, specielt opsparing til pensionsformål, skal begunstiges, er først og fremmest et spørgsmål om, hvad samfundet har råd til. Enhver, der gennemgår nogle beregninger om de ordninger, der eksisterer i dag, og sammenligner dem med den danske økonomiske situation, vil vide, at det er påkrævet, at der gøres noget mod økonomien. Det er klart, at de begunstigelser, man giver opsparingen, skal betales af samfundet, og det er det, der sætter en grænse for begunstigelsesens omfang.

Men det er vigtigt at understrege, at den pensionsopsparing, der nu er truffet aftale om med socialdemokratiet, fortsat begunstiger opsparinger til forsikrings- og pensionsformål i et ganske rimeligt omfang, og det gør den på flere måder. For det første kan det beløb, der år for år indbetales til disse ordninger, fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i samme omfang som hidtil. Det er en forskel fra opsparingsordninger over mod en ordning, hvor man bare sætter ind på bankbog.

Endvidere er den løbende forrentning af opsparingen ganske vist efter forslaget og efter aftalen ikke længere fritaget for beskatning, men den ny beskatning rammer ikke den del af forrentningen, der er dækning for inflationen. Det er kun realrenten, der beskattes. Det er også en forskel fra den, der sparer op uden for en pensionsordning.

Aftalebeskatningen er udformet således, at ordninger, hvor forrentningen svarer til den effektive obligationsrente, altid vil opnå en realrente på 3,5 pct., når afgiften er betalt. Hvis den effektive obligationsrente udvikler